

2) שאלת חעבורה.

ביום 14 ליווני, לאחר שקבל ידיעות ע"ד חידוש חתרם,
מנא קיש לפטריה. שם היו להם כבר ידיעות על חענין וחבתו שם
יאחזו באסצעים לסנווע כל פעולות בלתי חוקית.
בערב הראה לו נובומיסקי סכח שמיה מהססלה הסחאותנה
יאחזו בלתי סמייך של ערבים עסוקים במפעליו, כסי שחטייב, אם כי
ההחטייבות לא נקבעה בקונצטראצייה. לשם יש יותר ערבים סיהודים
ובפועלים חבלחים מאסנים, ועוד הפועלים המקצועיים הערבים הם יותר ס-26%.
נובומיסקי יענה בסכח שבו יראה שההחטייבות נחשלאו כנהבן וכרכוזן.

ר" בחרנו
03 ביוני
יום ב'

היום נפגשנו עם גיליס וסעדרנו אותו בקלוב הפועלים.
שם פגשנו גם את סיידלטון. גיליס פטר לנו על ישיבת האבטוקוטיביה
אך לא מספר כל פרטים - לא על חשלוח לפטיפילד ולא על הסטובייה.
הוא דבר קצת באירוניה על ה *subtlety* של פטיפילד בנייסות. אם
בספר הלבן כחוב שהססלה סמל בוגר בלל (*generally*) יכול
פטיפילד להסביר שכורונה היא שהססלה אינה מקבלת את הסטוקוות.
הוא סובר שיבוא שנווי במסדור החבירה. בסkon ששה חדשים אריבכה
לבוא חכנית של חמש שנים. אני העירוני שבענין חעליה אי-אפשר
לקבוע סרואן סבאה קבועה קבועה לתקופה זמן כל כך ארוכה; קפלנסקי חסן

בחכנית של הוועדה. הוא מנהיג שנדראו וועדת קבינט לדון על הדוחה של סימפסון. קודם כל הצעה זו פירושה אי-אפשר בנסיבות, כי ועדת קבינט היא סודם, ואי-אפשר להוציא לפניה, אפילו שטוח חברה הוועדה אסורה לגלות, אלא אם נשיא הסמללה מודיע עלייה לפרטנות. דרישת צו היא, איפוא, לא חוקית (*illegitimate*) הוא סיעץ בחוקף לא לעשות דבר צוז. הוא מנהיג להצעה שהכניסו שופע" לועידה הספלגה שҳחכננס באוקטובר. חלקו הראשוני - על אישור טעימי הסנדט - מזיך. קודם כל אין צורך בו - כי הסמללה הודיע עליה הצעה זו לעורר את המנהיגים. הנדרסון הביע עסדה הספלגה והסמללה בועידה הקודמת. אם ההצעה חסול - ולדעתו ברור שההצעה לא עכbara -atura זאת טבה בשביבנו. יש יסוד أولי רק חלקו השני מסחר אה עסדה סngle. הוא אינו רואה צורך להביא את העניינים בפני האקסיקוטיבית. יתרה מכך סדרים כבר על עניינים אלה - הרבה יותר מאשר על ענייני הוהו. גם סיידלסון, שכנוחו וידידותו יתרה בפוחת מזו של גיליס, אינו סמין שכל זאת הסחה היה ספרונטני. עניינו יבוא בפנוי ועייה פועלית האיסטרית, לפחות דרישתו. גיליס אינו נלחב בכלל לעניין כנום ועיודה פועלית האיסטרית. החלטות לא מקבלים, וזה בעצם בוכחות ובשיותם גיליס גלה רגונוח בלתי כבושה כשקלנסקי עמד על האוצר לחושף לבורר בספלגה את שאלת א"י.

You overdo it

אפשר לדבר עם הוועדה המייעצת, אך אינו יודע אם עם כולה, החזקירות של סינדר וחתובנה של ק. נשלחו לששים מ.מ. הטענניים בדברו, מוחבאים

השואלים על שאלת חקוקע בארץ.

חית ברור שחרוגונוח של חוגי אספסלה נשבקה הפעם ביחסו
ובגדבוריו.

פיין שפעד עם סירלטן ספר על פלוסום אינטראבו כוונת
בחיינם טכאילו סופרו שוחח עם סקדונלד, וזה חזריע לו שבלי ידיעתו
יאטה פקודת העליה, לדבר אין שר. סקד. אמרתיתה עם התנה"ז
Jam not aware of a stoppage of immigration.
חסביך לוגיליס מה בשביבינו עכוב העליה ומה הוא בשביב
אלפי אחלזאים. הוא סנקם אותו שדבר זמני, וכל אותו אחלזים ילו
סוף סוף בקרוב לארץ.

פיין חזר על שיחתו עם מספילד. פ. כוועס על האספורה חמלתי
נכון של ויצמן כי פ. חבטיה להאנישו עם סימפסון. פ. לא חבטיה דבר
כזה. הוא אמר לו שאיננו מחייב לפניו שום סימפסון, אבל לא אמר שזו
ימנוו אותו.

של חמיה לאם אם משיכת עם פספילר ואם מאורעות משבוע אחרונו
בלונדון.

אמריקה מאוחרת קונגרס העבודה, דרשה פרטיט, טלורפו, מטה אקסטרן"
בעניין האחרון כחמי להם אחסול.

היום נפגשנו עם קנטראט, אחד ציריו אמריקה לוועידת
טועלי האיסטריה, יהודי ליטאי, שנומע לאחר חוויה לא"י לבקר.
הסלוגה באפריקה נחלגה חרוב (המייעות בפלנס) הוא נגד קוואליציה
על חרצוג. קנטראט הוא באכוח השאל.

בערב נפגשנו בפלנס עם דיפוטטים אחדים של סלוגה
העבירה: ד"ר ויליאם, מסדר קבוצת רופאים בפלנס סטלאגתו
וסהענין בענייני חבריאות הארץ, בקר בשנה 1923 את הארץ יחד עם
חברו גראט וועמד בספטמבר שוב לעלות הארץ; זkan פיסטוי, נאיבי,
אדוק באמנותו הוציאיליסטית, נרגז על הרופות של סיון ועל עמיות
שני חברי הוועדה מלחיבור, נכוון לעוזר לנו בכל, אך, מסוטקני, אם
יש לו הסעה פוליטית כל שהיא בסלוגה; ברוין, סקוואצ' השאל
ש"נרכש" בזאת האחרון ע"י דב, חכמים שאלת בעניין דברי חייסון,
והבטיח לשאל שוב מה חוות החקירת, בחוץ הסלוגה חועלה חסיכה
שאפקה, כי הוא נראה בעיני לא טובת בחוויות הסנהליים של סלוגה.
سؤال חוטקין - חזיר מלוד דנסן נלחם לעזרחנו ומציע לשלה חבורה
של צירים לארץ לסייע יראו בעיניהם איך ספעלנו ויבאו למספר לפועל
האנגלים את האמת מא"י.

השיחה הביא מעניינה היה עם ציר אחד סורי, שנתקלנו בו
בסקירה באחנו שחנית. בשיחתו עם במסדרון נטפל סדי עם
ידידו, חסבן הסלוגה בסנייפ הסחוצי, יהודי, ונחרב בשיחת,

זו אגדה אה הפסח חעליה, כי ברפובליק אל זו, שחווא רפובליק
חרטמי הייחיד מחרץ, מצדייך אסוציאי. כשטעירוחי שפֿקְדָּוְנְלֵד בעזמו
חביב בשיחה אה דעחו שחרטורות איינן הגוּן, משוחד וככו' - שאל
אם אסַר זאַחַטְסַדְסַע, בְּטוֹסְבִּי ? חפסלה אַין לה לע"ע אלא רפּוּרט
זה, ואייש מאחננו לא יעתש שום דבר להציך (*to embarrass*)
לפסלה. כל זונן שאין רפּוּרט מוסףן אחר זה רפּוּרט חזות עומד,
חשובה שטײַין קרא, אך לא פֿעל עליו. זותה פרופֶגְנְדָה. דובּ
העִיר אַסְׂבִּי חעֲזָנִים בְּאַנְגְּלִיהּ בְּקָרוּ קְשָׁה אַחַת רפּוּרט.
העֲזָנִים קְבָּלוּ כְּפִי סְחִיחָדִים, לְסָלַצְמָן יְשַׁׁעַפּוּ עַזְוָתָה
על עֲזָנִים אלה. אַין הוּא פְּרוֹ-עֲרָבִי, אַין הוּא צִוְּנִי, אוֹלֵם כל
איש לא משוחד לא יכול לבטל את רפּוּרט. לשוא הנטי ונוה להשוויע מה
על חבריו הפסלה כל אחד שקוּע בְּעַנְיָנִיו. הנה הוא בעצמו פֿסּוֹק בְּדָאגָה
לְסָצְבָּה בְּלַנְקְשִׁיָּר. חַסְדָּר בְּחָדוֹרָס אַיִּים בְּתוּנָה עַל כל החרושה בְּלַנְקְשִׁיָּר,
הוא פָּנָה לְכָמָה מְחַבְּרִיו שְׁמַחְתּוּ אַחֲרָיו באַיּוֹ פְּעֻולָה פְּרַלְמַנְטָרִית אַךְ הוּא לֹא
סְצָא אָזְזֵן קְשָׁבָת, כי לכל אחד מהם יש עַנְיָנִי המחוֹן שָׁלוֹ, ואַתָּם רֹצִים
שִׁידָּאוּ לְעַנְיָנִי אַיִּי ? וְאַגְּבָ, אַין הוּא סְבִּין אַחַת כָּל תְּדָבָר, לְמַה לְיְהוּדִים
אַיִּ, וְאַיִּ דּוֹקָא ? מַה חֹסֵר לְיְהוּדִים פָּה ? שְׁאַיְתָה נְבָטָל וְדָולָה עַסְּמִים,
וְחַזְיָנִים באַיִּם לִיאָזְרָה לְאָוָסִיָּה חְדָשָׁה וְטוּרִיטָוִרִיהָ חְדָשָׁה. הַיְהוּדִים אִינְם
כָּל אָוָסָה, אַלְאָ דָתָה. רק קְשָׁרִי הדת החזיקו את הַיְהוּדִים בְּגּוֹלָה. תְּשַׁאַמֵּת
לְאַיִּ הַיָּאָ רִיאָקָצִיָּנִית. נְכַנְּסָתִי אַחֲרָיו בשיחה וְחַסְבָּרָה לוֹ לְשָׁם מַה אָנוֹ
שְׁבִּים לְאָרֶן אָנוֹ רֹצִים לִיאָזְרָה עַם. אם יְהִי אַנְשִׁי פִּיר לְחַקְלָאִים -
כְּשַׁבָּל חָפּוּלָה יְשַׁׁעַפּוּ סְנַחְרָקָע (לְנַדְּטָלוּכָם - הוּא לְפָדָגְרָמִיהָ
וַיְהִי גְּרָמָנִית, וְלֹקָק גַּם מְהֻכּוֹת הַגְּרָסָנִי עַל בִּיבָּל וּבִבָּל). כֵּן יְשַׁׁעַפּוּ

פועלים יהודים חייטים, גם נא"י יהוו רוק חייטים, ענשו מה הולכים
לחקלאות - אחר כך ישבו לחיותה, האם הצליחה ההחישות, היה
סושנות נושא עצמן, הייסו מעם היהודי בהחישתו ומחוץ איזה
נכסך, כהסבורי לו אם סתום מנועה ומפעלה הארץ • אהנו
הרנויים בלבו, והמל לักษיב נצינוח ולהחונין ומווניה את האירוניה
הסנתלה, ושאלתו הקוקע ? האם לא יזקנו העורבים על ירינו, ספרתי
לו מה היה פ"ה לפניו התיישבותנו ונמה אלפי אנשים היה ספרנש עבשו,
השיהם בעמירות, עלייך הטענה נסבה עד אמריו חזות, והוא נזרך מהן
הצערות שאינו יכול להמשיך בשעה מאוחרה זו אך "נצחן להמשיך
בהתאם זה יוחרי סקאיות".